

EUROOPAN KESKUSPANKKI

PANKKIVALVONTA

Euroopan keskuspankin ohjeet unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta

BANKENTOEZICHT

Maaliskuu 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

Sisällysluettelo

Osa I Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä	2
Osa II Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet	5
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	5
Luku 2 Omat varat	17
Luku 3 Pääomavaatimukset	22
Luku 4 Suuret asiakasriskit	24
Luku 5 Maksuvalmius	25
Luku 6 Pääomavaatimuksia ja raportointia koskevat siirtymäsäännökset	34
Luku 7 Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset	35
Luku 8 Määräosuuksien hankintaehdotusten arviointia koskevat määräajat	35
Luku 9 Hallinto- ja ohjausjärjestelyt sekä vakavaraisuusvalvonta	36
Osa III EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa	40
Luku1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksista myönnettävät vapautukset	40
Luku 2 Omat varat	42
Luku 3 Pääomavaatimukset	42
Luku 4 Suuret asiakasriskit	44
Luku 5 Maksuvalmius	45

Osa I

Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä

1 Tarkoitus

1. Näissä ohjeissa esitetään EKP:n näkemys siitä, miten unionin lainsäädäntökehykseen (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi)) sisältyviä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnassa. Ohjeiden tarkoituksena on yhtenäistää, tehostaa ja selkeyttää valvontaperiaatteita, joita merkittäviin luottolaitoksiin sovelletaan yhteisen valvontamekanismin (YVM) valvontaprosesseissa. Erityisenä tavoitteena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä ottamaan tehtäviensä yhteydessä huomioon periaatteet, joita EKP aikoo noudattaa merkittävien luottolaitosten valvonnassa.

2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus

1. Nämä ohjeet koskevat luottolaitoksia, jotka EKP on nimennyt merkittäviksi.
2. Ohjeissa esitetään yleiset näkökohdat, jotka EKP ottaa huomioon määrittäessään merkittävien luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksia. Yhteiset valvontaryhmät käyttävät tässä asiakirjassa esitetyjä periaatteita ohjeistuksenaan arvioidessaan yksittäisiä hakemuksia ja/tai päätöksiä, joiden osalta voidaan käyttää vaihtoehtoa tai harkintavaltaa.
3. Ohjeiden rakenne noudattelee kyseessä olevien säädösten (esim. vakavaraisuusasetuksen tai vakavaraisuusdirektiivin) rakennetta, ja ohjeita tulisi lukea yhdessä niiden kanssa.
4. Ohjeissa käytetyillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksessa, vakavaraisuusdirektiivissä ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 (YVM-

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiiviin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

asetus)³ paitsi silloin, kun jokin termi määritellään erikseen vain tätä asiakirjaa varten.

5. Kun tässä asiakirjassa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin ja vakavaraisuusasetukseen, niiden tulisi katsoa sisältävän myös kyseisissä säädöksissä tarkoitetut tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, jotka on jo annettu tai jotka Euroopan komissio vielä antaa ja jotka julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Vakavaraisuusdirektiivin nojalla huomioon on otettava myös kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö (ks. myös 11 kohta).
6. Näihin ohjeisiin sisältyvissä periaatteissa on otettu huomioon vaikutusarvioinnin sekä 11.11–16.12.2015 järjestetyn julkisen kuulemiskierroksen tulokset. EKP on tutkinut huolellisesti kuulemiskierroksen aikana saamansa kannanotot ja esittänyt oman arvionsa palauteyhteenvedossa, joka julkaistiin 24.3.2016. EKP:n arvioinnissa otetaan lisäksi huomioon vaihtoehtojen ja harkintavallan soveltamistilanne YVM:n piiriin kuuluvilla lainkäyttöalueilla ja tarkastellaan Baselin pankkivalvontakomitean tapaa suhtautua vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan sekä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) suosittamaa sääntelytapaa.
7. Näissä ohjeissa esitetyillä lopullisilla periaatevalinnoilla pyritään saavuttamaan YVM-asetuksen johdanto-osan 12 kappaleessa esitetyt YVM:n tavoitteet eli varmistamaan, ”*että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla*”. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi periaatevalinnoissa otetaan huomioon yksittäisten luottolaitosten erityispiirteet mutta myös liiketoimintamallit sekä osallistuvien jäsenvaltioiden alueita koskevat indikaattorit. Yksittäistapauksista laadittavissa EKP:n arvioissa otetaan lisäksi huomioon merkittävien luottolaitosten ja eri markkinoiden ominaisuudet ja erityispiirteet.
8. Tässä asiakirjassa ei aseteta uusia sääntelyvaatimuksia, eikä siihen sisältyviä ehtoja ja periaatteita tulisi pitää oikeudellisesti sitovina sääntöinä.
9. Kuhunkin periaatevalintaan sisältyvässä ohjeistuksessa esitetään menettelytapa, jota EKP noudattaa valvontatehtäviään suorittaessaan. Tiettyihin tapauksiin voi sisältyä seikkoja, joiden vuoksi ohjeistuksesta on perusteltua poiketa. Tällöin EKP:llä on oikeus tehdä päätös, jossa ei noudateta näissä ohjeissa vahvistettuja yleisiä periaatteita, mikäli se esittää päätökselleen selkeät ja riittävät perustelut. Ohjeista poikkeavan periaatevalinnan perusteluissa on myös noudatettava unionin lainsäädännön yleisiä periaatteita ja varsinkin valvottavien yhteisöjen yhdenvertaisen

³ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta. Näin noudatetaan myös unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jossa näiden ohjeiden kaltainen sisäinen ohjeistus määrittellään käytännössä säännöiksi, joista unionin toimielimet voivat poiketa perustelluissa tapauksissa.⁴

10. EKP katsoo oikeudekseen tarkistaa tässä asiakirjassa esitettyä ohjeistusta ottaakseen huomioon lainsäädännöllisiä muutoksia tai erityistilanteita sekä uusia delegoituja säädöksiä, joissa tiettyä asiaa säännellään ehkä eri tavalla. Tällaiset tarkistukset julkistetaan, ja niissä otetaan huomioon edellä mainittu luottamuksensuojan periaate, suhteellisuusperiaate ja yhdenvertaisen kohtelun periaate.
11. Tuodessaan näissä ohjeissa esiin oman periaatekantansa EKP toimii sovellettavan unionin lainsäädännön asettamissa rajoissa. EKP:n periaatekannat eivät rajoita direktiivien kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista etenkin silloin, kun ohjeissa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin sisältyviin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan ja kun kyseistä direktiiviä koskeva periaatevalinta on jo vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. EKP mukautuu myös sovellettaviin EPV:n ohjeisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklaan perustuvan ”noudata tai selitä” -järjestelyn mukaisesti.
12. Näissä ohjeissa määritellyt periaatteet eivät rajoita eivätkä koske sellaisia unionin lainsäädännön sisältämiä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita Euroopan keskuspankki jo käyttää asetuksen (EU) 2016/445 nojalla.

⁴ Ks. 28.6.2005 annettu unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P ja C-213/02 P, 209 kohta: ”Yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin katsonut hallinnon sisäisten toimenpiteiden osalta, että vaikkei niitä voitaisikaan pitää oikeussääntöinä, joita hallinto on joka tapauksessa velvollinen noudattamaan, niissä vahvistetaan kuitenkin käytännössä sääntöjä, joissa ilmaistaan noudatettava käytäntö ja joista hallinto voi poiketa erityistapauksissa vain sellaisin perustein, jotka ovat sopusoinnussa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Tällaiset toimenpiteet ovat näin ollen yleisesti sovellettavia toimia, joiden lainvastaisuuteen kyseessä olevat virkamiehet ja toimihenkilöt voivat vedota niiden perusteella tehtyjä yksittäisiä päätöksiä vastaan nostamiensa kanteiden tueksi.”

Osa II

Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet

Tässä osassa esitetään ohjeistus, jota EKP aikoo noudattaa arvioidessaan valvottavien luottolaitosten yksittäisiä hakemuksia, joihin voi kuulua tähän asiakirjaan sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä. Tämän osan tarkoituksena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä suorittamaan valvontatehtävänsä sekä tiedottaa valvontaa koskevista EKP:n periaatteista luottolaitoksille ja yleisölle avoimuuden ja läpinäkyvyyden takaamiseksi.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n valitsemat periaatteet, jotka koskevat konsolidoidun valvonnan yleisperiaatteita sekä tietyistä vakavaraisuusvaatimuksista myönnettäviä vapautuksia.
2. Sovellettava lainsäädäntö- ja sääntelykehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan 6–24 artiklassa sekä komission delegoidussa asetuksessa 2015/61.⁵
3. PÄÄOMAA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 7 artikla)

EKP katsoo, että luottolaitosten tytäryritykset sekä emoyrityksinä toimivat luottolaitokset voidaan vapauttaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta silloin, kun sekä tytäryritys että sen emoyrityksensä toimiva luottolaitos ovat saaneet toimiluvan ja niitä valvotaan samassa jäsenvaltiossa. Vapaus myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1,2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia tekijöitä.

⁵ Komission delegoitu asetetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohta: tytäryrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**

- 1) Sen arvioimiseksi, täyttykö 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, ettei tytäryrityksen emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP aikoo tarkistaa, että
 - i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - ii) emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä omien varojen siirtoa koskeva muodollinen päätöksentekoprosessi takaa nopeat siirrot;
 - iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja takaisin;
 - iv) johdolla ei ole ollut aiemmin vakavia vaikeuksia tai omistajaohjauksessa ei ole ilmennyt aiemmin ongelmia, jotka saattavat vaikeuttaa omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - v) kolmannet osapuolet⁶ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeissa siirroissa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytys suunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisintarkaisusuunnitelmaan;
 - viii) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-raportointilomakkeeseen (komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014,⁷ liite I), jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.
- 2) Arvioidessaan, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä, EKP ottaa huomioon,

⁶ Kolmas osapuoli on osapuoli, joka ei ole emoyritys, tytäryritys, päätöksentekovelinten jäsen tai osakkeenomistaja.

⁷ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

- i) noudattavatko laitokset kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön vakavaraisuusdirektiivin VII osaston 2 luku;
 - ii) osoittaako emolaitosta tai -yritystä koskeva valvojan arviointiprosessi (SREP), että sen käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit takaavat sen tytäryritysten kestävä liikkeenjohdon;
 - iii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisinsuunnitelmaan;
 - iv) (riskien vähäisen merkityksen osalta) onko tytäryrityksen osuus kokonaisriskin määrästä enintään 1 prosentti ryhmän kokonaisriskin määrästä tai sen osuus omien varojen kokonaismäärästä enintään 1 prosentti ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.⁸ EKP voi kuitenkin poikkeustapauksissa käyttää korkeampaa ylärajaa, jos se on asianmukaisesti perusteltua. Kokonaisriskin määrän kannalta vähämerkityksisinä pidetyt tytäryritysten yhteenlasketut osuudet voivat joka tapauksessa olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän kokonaisriskin määrästä ja niiden osuudet omien varojen kokonaismäärästä voivat olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.
- 3) Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin, EKP aikoo ottaa huomioon,
- i) osallistuuko emoyrityksen toimiva johto riittävästi tytäryrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - ii) toimivatko tytäryrityksen ja emoyrityksen riskienhallinnasta ja säännöstenmukaisuuden valvonnasta vastaavat toiminnot täysin yhteistyössä (emoyrityksen valvontatoiminnot saavat esimerkiksi helposti kaikki tytäryrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - iii) onko tytäryrityksen ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - iv) noudattaako vapautuksen kohteena oleva tytäryritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);
 - v) ettei emoyrityksenä toimivan laitoksen SREP-arvioinnissa tule ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.
- 4) Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä, EKP aikoo tarkistaa, että

⁸ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, liitteessä II olevan II osan 37 kohta.

- i) ei ole olemassa lisäsopimuksia, jotka estävät emoyritystä toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ryhmän ohjaamiseksi siten, että sen toiminta on vakavaraisuusvaatimusten mukaista.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohta: emoyrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**

Sen arvioimiseksi 7 artiklan 3 kohdan nojalla, tulisiko jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle myöntää vapautus, EKP aikoo ottaa huomioon soveltuvin osin ne edellä vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan yhteydessä mainitut ehdot, jotka ovat tässä yhteydessä relevantteja.⁹

Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainittu edellytys siitä, ettei nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP ottaa huomioon edellä mainittujen ehtojen lisäksi seuraavat seikat:

- i) ETA-alueella sijaitsevilla tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja, jotta emoyritykselle voidaan myöntää vapautus (eli vapautuksen myöntämistä ei tulisi perustella kolmansista maista peräisin olevilla varoilla, paitsi jos unioni on hyväksynyt virallisesti kolmannen maan vastaavuuden eikä muita esteitä ole tiedossa);
- ii) konsolidointiryhmään kuuluvan tytäryrityksen vähemmistöosakkailta ei ole yhdessä niin paljon äänivaltaa, että ne voisivat sovellettavan kansallisen yhtiölainsäädännön nojalla estää yhtiökokouksen hyväksymän sopimuksen, päätöksen tai toimen; ja
- iii) mahdolliset valuutanvaihtorajoitukset eivät estä omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 ja 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävässä arvioinnissa (arvioinneissa) laitoksen edellytetään esitettävän seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttämistä:

- i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetty vapautuksen (vapautusten) myöntämisedellytykset.
- ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen oikeudellisen osaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen

⁹ Esimerkiksi "vähäistä merkitystä" koskevaa kriteeriä ei oteta huomioon.

yllin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavissa laeissa tai asetuksissa (kuten verolainsäädännössä) tai oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamista velkoja.

- iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU nojalla.
- iv) Näyttö siitä, että emoyritys on taannut kaikki tytäryrityksen velkasitoumukset; näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, joka joko esitetään emoyrityksen yhtiöjärjestyksessä tai jolla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja joka mainitaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitteessä. Takauksen vaihtoehtona luottolaitokset voivat esittää näytön siitä, että tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset.
- v) Luettelo yhteisöistä, joiden osalta vapautusta haetaan.
- vi) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää laitoksen joutuessa mahdollisesti taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- vii) Emoyrityksen ja toisen vapautusta hakevan laitoksen (laitosten) toimitusjohtajien allekirjoittama ja niiden ylinten hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä emoyritystä siirtämästä varoja tai maksamista takaisin velkoja.
- viii) Emoyrityksen ja vapautusta hakevan toisen laitoksen (laitosten) ylimpien hallintoelinten hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että emoyrityksessä käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat kaikki hakemukseen sisältyvät laitokset.
- ix) Lyhyt yleisesitys emoyrityksenä toimivassa laitoksessa tai – horisontaalisen ryhmän tapauksessa – konsolidoivassa laitoksessa käytettävistä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä sekä tiedot sopimuksista, joiden nojalla asianomainen ohjauksesta vastaava yhteisö voi valvoa koko ryhmän riskienhallintaa.
- x) Tytäryrityksen osakkeisiin ja osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien rakenne.
- xi) Mahdollinen sopimus, jossa emoyritykselle annetaan oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Laitosten, jotka hakevat vapautusta vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla, on esitettävä EKP:lle (soveltuvin osin) edellä i, ii, iv, vi, vii ja viii alakohdassa luetellut asiakirjat. Jos laitoksella on ETA-alueen ulkopuolisiin maihin sijoittautuneita tytäryrityksiä, sen on esitettävä edellä mainittujen asiakirjojen lisäksi tällaisten tytäryritysten vakavaraisuutta valvovan kolmannen maan viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, etteivät mitkään käytännön seikat estä kyseistä tytäryritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja vapautusta hakevalle emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

4. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artikla)

Samanlaista menettelytapaa kaavaillaan käytettäväksi tapauksissa, joissa kansallisella tai rajat ylittävällä tasolla toimiva luottolaitos ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä vapautetaan maksuvalmiusvaatimuksista vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan ja komission delegoidun asetuksen 2015/61 2 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten täytyessä. EKP aikoo kuitenkin jättää tällaisten vapautusten piiristä pois raportointivaatimukset (jotka pysyvät siis voimassa). Tästä voidaan poiketa ainoastaan emoyhtiön kanssa samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien luottolaitosten tapauksessa.

- **Kansallisella tasolla myönnettävät vapautukset**

Kun luottolaitos hakee vapautusta kansallisella tasolla, sen on täytettävä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset. Vapautuksen saamiseksi luottolaitoksen on toimitettava seuraavassa lueteltavat asiakirjat.

- 1) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet:
 - i) Alaryhmän tasolla sovellettavaa maksuvalmiusvaatimusta koskeva laskelma, joka osoittaa, että alaryhmä täyttää sijoittautumisvaltionsa lainkäyttöalueella sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset.
 - ii) Suunnitelma, jonka mukaisesti maksuvalmiusvaatimuksen asteittaisesta täyttämisestä siirrytään sen täysimääräiseen täyttämiseen vuonna 2018.
 - iii) Senhetkisten mahdollisten kansallisten likviditeettisäännösten mukaan laskettu likviditeettiasema (kolme viimeisintä raporttia). Jos määrällisiä vaatimuksia ei ole käytössä, voidaan toimittaa laitoksen sisäiset likviditeettiaseman seurantaraportit. Likviditeettiasemaa pidetään moitteettomana, jos konsolidoivan laitoksen maksuvalmiuden hallinta ja valvonta on riittävää (kahden viime vuoden aikana). Luottolaitoksen edellytetään ilmoittavan esteet, joita kansalliset likviditeettisäännökset saattavat aiheuttaa vapaalle varainsiirrolle joko markkinoiden tavanomaisessa tilanteessa tai stressitilanteessa.

- iv) Kunkin alaryhmään kuuluvan yhteisön likviditeettiasema komission delegoidun asetuksen 2015/61 nojalla sekä senhetkiset suunnitelmat lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä.
- 2) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten likviditeettiasemia ja varmistaa riittävän maksuvalmiustason kaikkien näiden laitosten osalta:
- i) alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminnon organisaatiokaavio, josta käy ilmi toimien keskittymisaste alaryhmän tasolla;
 - ii) kuvaus prosesseista, menettelytavoista ja keinoista, joita käytetään yhteisöjen likviditeettiasemien jatkuvassa sisäisessä seurannassa ja tieto siitä, missä määrin niitä on suunniteltu alaryhmän tasolla;
 - iii) kuvaus maksuvalmiusalaryhmälle laaditusta maksuvalmiutta koskevasta varautumissuunnitelmasta.
- 3) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettu edellytys siitä, että laitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä:
- i) maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien yhteisöjen väliset sopimukset, joissa ei vahvisteta tiettyjä määriä tai aikarajoja tai joissa vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään kuusi kuukautta pidempi aikaraja;
 - ii) näyttö siitä, että varojen vapaata liikkuvuutta ja mahdollisuutta täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteet niiden erääntyessä ei rajoiteta ehdoilla, jotka saattavat olla niiden esteenä tai rajoittaa niitä, sekä tämän vahvistava oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ylimmän hallintoelimen määräyksestä ja hyväksynnällä;
 - iii) näyttö siitä, että jollei toimivaltainen viranomainen peruuta vapautusta,¹⁰ kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että oikeudellisissa sopimuksissa on kuuden kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.
- 4) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys siitä, ettei 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten

¹⁰ Sopimuksessa tulisi olla lauseke, jossa määrätään, että jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa vapautuksen, sopimus voidaan purkaa yksipuolisesti välittömin vaikutuksin.

täyttämiseksi ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä:

- i) oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ylimmän hallintoelimen määräyksestä ja hyväksynnällä ja jossa vahvistetaan, ettei oikeudellisia esteitä aiheudu esimerkiksi kansallisista maksukyvyttömyyslaeista;
- ii) sisäinen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan edellä mainitun sopimuksen täyttämiseksi ei ole olemassa tai odotettavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä ja jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹¹ mukaisesti;
- iii) toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta saatu vahvistus siitä, ettei (mahdollisissa) kansallisissa likviditeettisäännöksissä ole olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sopimuksen täyttämiseksi.

• Rajat ylittävällä tasolla myönnettävät vapautukset

Jos 8 artiklan nojalla tehty vapautushakemus koskee laitoksia, jotka ovat sijoittautuneet useaan jäsenvaltioon, EKP käyttää arvioinnissa edellä mainittuja kansallisen tason vapautusehtoja ja arvioi lisäksi seuraavien ehtojen täyttymisen.

- 1) Sen arvioimiseksi 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa säädetyt vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä, EKP tarkistaa, että
 - i) SREP:n maksuvalmiusarvioinnissa ei ilmene vaatimustenvastaisuutta hakuajankohtana eikä kolmen edellisen kuukauden aikana ja että laitoksella on SREP-arvioinnin perusteella laadukas maksuvalmiuden hallinta.
- 2) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan huomioon seuraavat seikat:

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkaisuohjelmasta sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- i) jäsenvaltiossa sijaitsevat merkittävät alayhteisöt¹² tai niiden merkittävät ryhmittymät pitävät kyseisessä jäsenvaltiossa laadukkaita likvidejä varoja, joiden määrä on vähintään yhtä suuri kuin pienempi seuraavista a ja b alakohdissa esitetyistä osuuksista:¹³
- a) ylimmän emoyrityksen tasolla vaadittava laadukkaiden likvidien varojen prosenttiosuus;
- b) 75 prosenttia siitä laadukkaiden likvidien varojen määrästä, joka vaadittaisiin täyden käyttöönoton jälkeisten maksuvalmiusvaatimusten täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 nojalla.

Edellä a ja b alakohdissa esitettyjen prosenttiosuuksien laskennassa ei tulisi ottaa huomioon etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 ja 5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla.

EKP aikoo arvioida edellä b alakohdassa tarkoitettua ehdon uudelleen viimeistään vuonna 2018 etenkin asettaakseen alemman rajan 50 prosenttiin valvonnasta saatujen kokemusten ja pankkiunionissa käytössä olevien institutionaalisten mekanismien kehityksen perusteella. Tarkoituksena on taata likviditeetin tuvallinen ja vapaa virtaaminen rajat ylittävien ryhmien sisällä.

- 3) Arvioitaessa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan d alakohdassa nojalla tarvetta käyttää tiukempia parametreja kuin mitä vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetään otetaan huomioon seuraava seikka:
- Kun vapautusta hakee sekä osallistuvassa jäsenvaltiossa että osallistumattomassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos ja kun kansallisissa säännöksissä ei aseteta tiukempia parametreja, maksuvalmiusvaatimuksena käytetään tytäryritysten ja ylimmän konsolidoivan yhteisön sijaintimaiden kesken sovellettavaa korkeinta tasoa, jos kansallinen lainsäädäntö tämän sallii.
- 4) Sen arvioimiseksi 8 artiklan 3 kohdan f alakohdan nojalla, ymmärretäänkö poikkeuksen vaikutukset kokonaisuudessaan, EKP ottaa huomioon:

¹² Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädetyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

¹³ EKP voi asettaa alemman rajan poikkeuksellisesti korkeammalle alaryhmään kuuluvien alayhteisöjen ja koko ryhmän erityisten riskiominaisuuksien perusteella.

- i) senhetkiset varasuunnitelmat lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä tai niiden myöntäminen lopetetaan;
- ii) ylimmän hallintoelimen ja toimivaltaisten viranomaisten laatima täydellinen vaikutusarviointi, siten kuin se on suoritettava ja esitettävä EKP:lle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan osalta toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla suoritettavassa arvioinnissa laitoksen on esitettävä seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttymisestä:

- i) pankin toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa todetaan, että pankki noudattaa kaikkia vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa asetettuja vapautuksen myöntämisedellytyksiä;
- ii) kuvaus muodostettavan maksuvalmiusalaryhmän (-ryhmien) laajuudesta sekä luettelo kaikista yhteisöistä, jotka vapautus kattaisi;
- iii) tarkka kuvaus vaatimuksista, joiden osalta laitos hakee vapautusta.

5. **LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄT** (vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo myöntää vapautuksia laitoksille, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään, mikäli kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Yksittäisen alayhteisön tason raportointivaatimukset aiotaan säilyttää.

Arvioinnissa käytetään edellä 1–4 kohdassa mainittuja ehtoja ja/tai asiakirjoja, jotka koskevat kansallisella tasolla myönnettäviä vapautuksia.

Luottolaitoksen on esitettävä seuraavat asiakirjat:

- i) todiste valtuutuksen pätevyydestä sekä jäljennös valtuutuksen saaneen allekirjoituksesta;
- ii) oikeudellinen sopimus, jossa määrätään alakonsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön peruuttamattomat oikeudet valvoa vapautettuja yhteisöjä likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä.

6. **YKSILÖLLINEN KONSOLIDOINTIMENETELMÄ** (vakavaraisuusasetuksen 9 artikla)

EKP aikoo käyttää vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää luottolaitoksen tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin tapauskohtaisesti tarkastellen muun muassa tietoa siitä, ovatko alakonsolidoidut omat varat riittävät, jotta laitos täyttää vaatimukset oman yksilöllisen tilanteensa

perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon asiaankuuluvilta osin ja vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn edellytyksin myös vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaiset vapautuksen myöntökriteerit, jotka esitettiin edellä.

7. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 10 artikla)

EKP myöntää vapautuksen sekä keskuslaitokseen liittyneille laitoksille että keskuslaitokselle itselleen, mikäli vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Sen arvioimiseksi, voidaanko keskuslaitokseen liittyneille laitoksille myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan nojalla, EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmäntävät kriteerit.

- 1) Jotta voitaisiin arvioida, täytyykö 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai että keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan, otetaan huomioon
 - i) voidaanko varoja siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti verkoston yhdeltä jäseneltä toiselle ja onko siirto- tai takaisinmaksumenetelmä riittävän yksinkertainen;
 - ii) osoittavatko verkoston jäsenten välisistä rahavirroista saadut aiemmat kokemukset, että varoja voidaan siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti;
 - iii) verkoston jäsenten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää omien varojen siirron velkojen takaisinmaksun;
 - iv) keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten yhteinen riskinsietokyky riittää kattamaan verkoston jäsenten odotetut ja odottamattomat tappiot.
- 2) Sen arvioimiseksi, täytyykö 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella, EKP tarkistaa, että
 - i) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-lomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia;
 - ii) keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset täyttävät konsolidoidusti vakavaraisuusasetuksessa asetetut vaatimukset raportointivaatimukset mukaan lukien.

- 3) Sen arvioimiseksi, täyttyykö 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle, EKP ottaa huomioon
- i) varmistetaanko ohjeistuksella, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset täyttävät lainsäädännön ja laitosten sääntöjen vaatimukset ryhmän vakaan toiminnan turvaamiseksi;
 - ii) kattaako ohjeistus, jonka keskuslaitos voi antaa, vähintään 18. marraskuuta 2010 annetuissa CEBS:n ohjeissa luetellut tavoitteet.

Jotta EKP voisi arvioida, voidaanko keskuslaitokselle myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla, luottolaitoksen edellytetään esittävän edellä mainitut asiakirjat osoittaakseen, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset on täytetty.

Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa mainitun toisen edellytyksen arvioimiseksi laitoksen on esitettävä kyseisten asiakirjojen lisäksi näyttö siitä, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan tämän sitoumukset. Näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, jotka joko esitetään keskuslaitokseen liittyneen laitoksen yhtiöjärjestyksestä tai joilla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja jotka mainitaan tilinpäätöksen liitteessä.

8. KONSOLIDOINNIN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohta)

EKP:n mielestä yritysten jättäminen konsolidoinnin ulkopuolelle vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan yhteydessä tulisi olla mahdollista ainoastaan silloin, kun se sallitaan vakavaraisuusasetuksessa ja kun se tapahtuu Baselin komitean standardien mukaisesti, eli seuraavissa tapauksissa:

- i) enemmistön omistamat tai enemmistön määräysvallassa olevat yhteisöt: ainoastaan yhteisöt, joihin sovelletaan vakavaraisuusasetusta tai muita vastaavia vankkoja vakavaraisuusvaatimuksia, ja vain vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan ja Basel II -sopimuksen¹⁴ 26 kohdan mukaisissa tilanteissa;
- ii) vähemmistöisjoitukset: kaikki vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa luetellut tapaukset.

¹⁴ Baselin pankkivalvontakomitean asiakirjan International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards (Basel II -sopimuksen) 26 kohta: "Joissakin tapauksissa tiettyjen arvopaperien tai muiden säänneltyjen rahoitusyhteisöjen konsolidointi ei ole ehkä mahdollista tai toivottavaa. Tällaisia ovat ainoastaan tapaukset, joissa mainitunlaiset omistukset hankitaan aiemmin otetulla velalla ja niiden omistus on tilapäistä, niihin sovelletaan toisenlaista sääntelyä tai konsolidoimatta jättämistä edellytetään lakisääteisten pääomavaatimusten osalta muutoin lainsäädännössä. Tällaisissa tapauksissa pankkivalvojan on ehdottomasti saatava riittävästi tietoa kyseisistä yhteisöistä vastaavilta valvontaviranomaisilta."

Luku 2

Omat varat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet siitä, miten omat varat on määriteltävä ja laskettava.
2. Sovellettava lainsäädäntö- ja sääntelykehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen toisessa osassa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 241/2014.¹⁵
3. KESKINÄISTEN YHTIÖIDEN MÄÄRITELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohta)

EKP katsoo, että laitos luokitellaan vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuksi keskinäiseksi yhtiöksi, mikäli se määrittellään sellaiseksi kansallisen lainsäädännön nojalla ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 mukaisten erityisten kriteerien perusteella.

4. VAKUUTUSYRITYSTEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohdan yhteydessä sovellettavan omistusosuuksien vähentämättä jättämisen osalta merkittäviä luottolaitoksia aiotaan kohdella seuraavasti:

- i) Jos lupa vähentämättä jättämiseen on saatu toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta ennen 4. marraskuuta 2014, luottolaitokset voivat jatkaa asianomaisten omistusosuuksien vähentämistä kyseisen luvan perusteella.
- ii) Jos luottolaitos aikoo hakea EKP:ltä tällaista lupaa, EKP myöntää luvan, mikäli laitos täyttää vakavaraisuusasetuksen mukaiset kriteerit ja asiaankuuluvat julkistamisvaatimukset.

OLEVIEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa olevien omistusosuuksien vähentäminen vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan nojalla on välttämätöntä tietyissä tapauksissa ja erityisesti silloin, kun on kyse rakenteellisesta eriyttämisestä ja kriisinratkaisun suunnittelusta.

¹⁵ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).

6. OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo sallia tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä sen, etteivät laitokset vähennä omistussuosuuksia samaan suojajärjestelmään kuuluvien muiden laitosten omien varojen instrumenteista, kun ne laskevat omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla. Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- 1) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa edellytetään osoitusta siitä, että laitosten suojajärjestelmän laajennettu yhteenlaskettu laskelma vastaa luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä sääntelevän direktiivin 86/635/ETY säännöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava laskelma, ja omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä laskelmassa.
 - i) Laajennetun yhteenlasketun laskelman tarkastuksesta vastaavan ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava vuosittain, että
 - a) yhteenlaskumenetelmällä varmistetaan, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut on poistettu;
 - b) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty;
 - c) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset muut liiketoimet eivät ole johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan konsolidointitasolla.
- 2) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa edellytetään, että laitosten suojajärjestelmän konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille vähintään vakavaraisuusasetuksen 99 artiklassa vahvistetuina määräajoin. Tällöin on noudatettava seuraavia raportointivaatimuksia:
 - i) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevat tiedot on ilmoitettava vähintään puolivuositain.
 - ii) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevien tietojen on oltava asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13)¹⁶ mukaiset seuraavasti:
 - a) Jos laitosten suojajärjestelmät laativat konsolidoidun taseen IFRS-standardeja käyttäen, niiden on ilmoitettava FINREP-raportoinnin mukaiset tiedot täydellisinä.

¹⁶ Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2015/534, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2015, valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnista (EKP/2015/13) (EUVL L 86, 31.3.2015, s. 13).

- b) Kaikkien muiden laitosten suojajärjestelmien on toimitettava valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet (asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) liite IV). Laitosten suojajärjestelmien on ilmoitettava ainoastaan ne rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet, jotka laitosten suojajärjestelmän kaikkien jäsenten on ilmoitettava laitoskohtaisesti.
 - iii) Jos laitosten suojajärjestelmät ovat saaneet luvan vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan nojalla ennen tämän toimintaperiaatteen hyväksymistä, tässä kohdassa määriteltyjen raportointivaatimusten mukaisen raportoinnin ensimmäinen viitepäivämäärä on 30. kesäkuuta 2017. Siihen saakka laitosten suojajärjestelmien tulisi jatkaa taloustietojen ilmoittamista toimivaltaisten viranomaisten määrittelemien nykyisten raportointivaatimusten mukaisesti.
- 3) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdassa edellytetään, että laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan mukaiset omien varojen vaatimukset ja ilmoittavat vaatimusten täyttämisestä vakavaraisuusasetuksen 99 artiklan mukaisesti. Arvioidessaan tämän kriteerin täyttymistä EKP kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:
- i) Kaikki ryhmän sisäiset vastuut ja laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset osakkuudet on poistettava konsolidoinnin tai yhteenlaskun yhteydessä.
 - ii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen on perustuttava samoihin tilinpäätösstandardeihin tai on suoritettava asiaankuuluva muutoslaskelma.
 - iii) Omia varoja koskevien konsolidointiraporttien laatimisesta vastaavan yhteisön on suoritettava laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen riittävä laadunvarmistus ja tarkastettava säännöllisin väliajoin omat tietotekniset järjestelmänsä, joita käytetään konsolidointiraporttien laadintaan.
 - iv) Ilmoitukset on tehtävä vähintään neljä kertaa vuodessa.
 - v) Tiedot on ilmoitettava käyttäen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä 1 esitettyjä COREP-lomakkeita. Laajennetulla yhteenlasketulla tasolla tehtävän omien varojen ja omia varoja koskevien vaatimusten raportoinnin on perustuttava laitosten suojajärjestelmän yksittäisten jäsenten omista varoista ja omia varoja koskevista vaatimuksista laatimiin raporteihin.
 - vi) Jos laitosten suojajärjestelmät ovat saaneet luvan vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan nojalla ennen näiden ohjeiden voimaantuloa ja jos niiden ei ole vielä edellytetty toimittavan COREP-lomakkeita kaavailluin väliajoin, tässä kohdassa määriteltyjen

raportointivaatimusten mukainen raportoinnin ensimmäinen viitepäivämäärä on 30. kesäkuuta 2017.

- 4) Selvittäessään vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdan osalta, vaaditaanko laitosten suojajärjestelmässä sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä, EKP ei edellytä tällaista vähentämistä, mikäli omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty. EKP ottaa huomioon
- i) missä määrin laitosten suojajärjestelmän ulkopuolisten laitosten omistamat vähemmistöosuudet sisältyvät konsolidoidulla tai yhteenlasketulla tasolla laadittavaan omien varojen laskelmaan;
 - ii) sisältyvätkö vähemmistöosuudet implisiittisesti vähemmistöosuuksia omistavien laitosten omien varojen kokonaismäärään;
 - iii) sovelletaanko laitosten suojajärjestelmässä sen ulkopuolisten laitosten omistamien vähemmistöosuuksien osalta vakavaraisuusasetuksen 84, 85 ja 86 artiklaa, kun omia varoja lasketaan konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla.

7. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: PÄÄOMAVAATIMUKSEN YLITTÄVÄ MARGINAALI (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohta)

EKP aikoo määrittää ylimääräisen marginaalin, joka vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vaaditaan omien varojen vähentämiseksi, mikäli 78 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ja arvioituaan molemmat seuraavista tekijöistä:

- i) täyttääkö laitos edelleen sovellettavassa SREP-päätöksessä esitetyt pääomavaatimukset omien varojen vähentämisen jälkeen;
- ii) vähentämissuunnitelman vaikutus asianomaiseen omien varojen luokkaan.

8. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: KESKINÄISET YHTIÖT, SÄÄSTÖPANKIT, OSUUSKUNNAT (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 27 ja 29 artiklassa tarkoitettujen keskinäisten yhtiöiden, säästöpankkien, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien osalta EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohdassa säädetyn vapautuksen tapauskohtaisesti, mikäli komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 10 ja 11 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät. Se ottaa huomioon erityisesti seuraavat näkökohdat:

- i) onko laitoksella oikeus sekä lykätä lunastusta että rajoittaa lunastettavaa määrää;
- ii) onko laitoksella tällaiset oikeudet rajoittamattomaksi ajaksi;
- iii) määrittääkö laitos rajoitusten laajuuden kulloinkin vallitsevan vakavaraisuustilanteensa perusteella ottaen huomioon a) yleisen rahoitus-, maksuvalmius- ja vakavaraisuustilanteensa ja b) ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (T1) ja kokonaispääoman määrän suhteessa kokonaisriskin määrään, omia varoja koskeviin erityisvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen, sellaisina kuin niitä sovelletaan laitoksiin.

EKP voi asettaa lunastukselle lakiin tai sopimukseen perustuvien rajoitusten lisäksi muitakin rajoituksia.

9. RAHOITUSTUEN TAPAUKSESSA MYÖNNETTÄVÄ VÄLIAIKAINEN POIKKEUS, JOKA KOSKEE PÄÄMAINSTRUMENTTIEN VÄHENTÄMISTÄ OMISTA VAROISTA (vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohta)

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa säädetty väliaikainen poikkeus päämainstrumenttien vähentämisestä rahoitustuen helpottamiseksi voidaan myöntää vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 33 artiklassa säädettyin edellytyksin.

10. ERILLISYHTIÖN LIIKKEESEEN LASKEMAA ENSISIJAISTA LISÄPÄÄOMAA (AT1) JA TOISSIJAISTA PÄÄOMAA (T2) KOSKEVA POIKKEUS (vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen erillisyhtiön liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien sisällyttämiseksi ehdot täyttäviin luottolaitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin kyseisessä kohdassa sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 34 artiklassa säädettyin edellytyksin. EKP myöntää tällaisen poikkeuksen, kun erillisyhtiön omistamat muut omaisuuserät ovat minimaaliset ja merkityksettömät.

11. VÄHEMMISTÖOSUUDET, JOTKA SISÄLLYTETÄÄN KONSOLIDOITUUN YDINPÄÄOMAAN (CET1) (vakavaraisuusasetuksen 84 artikla)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohtaa olisi tarkoituksenmukaista soveltaa luottolaitoksen emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan holdingyhtiöön. Näin voidaan varmistaa, että lakisääteiseen pääomaan sisällytetään ainoastaan se osa konsolidoiduista omista varoista, joka saadaan nopeasti käyttöön emoyrityksen tasolla aiheutuneiden tappioiden kattamiseksi.

Luku 3

Pääomavaatimukset

1. Tässä luvussa esitetään pääomavaatimuksia koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettava lainsäädäntö- ja sääntelykehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen kolmannessa osassa ja sitä koskevissa EPV:n ohjeissa.
3. KATETTUIJEN JOUKKOLAINOJEN MUODOSSA OLEVAT VASTUUT (vakavaraisuusasetuksen 129 artikla)

Vakavaraisuusasetuksen 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi EKP aikoo sallia sen, että katettujen joukkolainojen vakuutena käytettävät saamiset pankeilta ovat enintään 10 prosenttia luottoluokkaan 2 (eikä luottoluokkaan 1) kuuluvien saamisten nimellisarvosta, mikäli 129 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty edellytys täyttyy erityistapauksessa.

4. VASTUIDEN MATURITEETTI (vakavaraisuusasetuksen 162 artikla)

Jos laitokset eivät ole saaneet lupaa käyttää omia tappio-osuuksiaan (LGD) ja luottovasta-arvokertoimiaan yritys-, laitos- tai valtio- ja keskuspankkivastuisiin, EKP katsoo, että niiltä on asianmukaista edellyttää vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyn maturiteettiarvon (M) käyttöä eikä antaa lupaa käyttää 162 artiklan 2 kohdan mukaista maturiteettia.

5. TIETOJEN KERUU (vakavaraisuusasetuksen 179 artikla)

Vakavaraisuusasetuksen 179 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen soveltamiseksi EKP aikoo sallia luottolaitoksille jonkin verran joustoa ennen 1. tammikuuta 2007 kerättyjä tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa, mikäli laitokset ovat tehneet tietoihin asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan vakavaraisuusasetuksen 178 artiklassa annettua maksukyvyttömyyden määritelmää tai vakavaraisuusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa annettua tappion määritelmää.

6. OMA VOLATILITEETTIKORJAUSTEN ESTIMAATTI (vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohta)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohdan soveltamiseksi on tarkoituksenmukaista, että vaatimukset, joiden tarkoituksena on saada luottolaitos käyttämään volatiliteettikorjausten laskennassa lyhyempää havaintojaksoa, pidetään voimassa ainoastaan tapauksissa, joissa tällaiset vaatimukset ovat kansallisen lainsäädännön nojalla jo käytössä ennen näiden ohjeiden lopullista julkaisemista.

7. MERKITTÄVÄN RISKIN SIIRTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 243 artiklan 2 kohta ja 244 artiklan 2 kohta)

EKP voi katsoa tarpeelliseksi poiketa tapauskohtaisesti ja merkittävästä luottoriskin siirrosta 7. heinäkuuta 2014 annettujen EPV:n ohjeiden perusteella yleisestä oletuksesta, jonka mukaan merkittävä luottoriski siirretään perinteistä arvopaperistamista koskevassa 243 artiklan 2 kohdassa ja synteettistä arvopaperistamista koskevassa 244 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tapauksissa.

8. SISÄISEN MALLIN MENETELMÄN KÄYTTÖ (vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo antaa laitoksille luvan käyttää rajoitetun ajan sisäisen mallin menetelmää vaiheittain eri liiketoimintatyyppihin vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohdan nojalla. Lupa myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen.

Tässä arvioinnissa EKP aikoo ottaa huomioon seuraavat seikat:

- i) kuuluuko mallin hyväksymisajankohtana sen peruskattavuuden piiriin "tavanomainen" korko ja valuuttajohdannaiset, ja kattaako se 50 prosenttia sekä riskipainotetuista omaisuuseristä (laskettu muuhun kuin sisäisen mallin menetelmään perustuvien vastuiden kanssa vakavaraisuusasetuksen 271 artiklan 1 kohdan mukaisesti) että liiketoimien lukumäärästä (eli oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);
- ii) saavutetaanko kolmen vuoden kuluessa yhteenlasketun vastapuoliluottoriskin osalta yli 65 prosentin kattavuus (liiketoimesta riippuen joko sisäisen mallin menetelmällä tai muulla menetelmällä lasketuista) riskipainotetuista omaisuuseristä ja yli 70 prosentin kattavuus liiketoimien lukumäärästä (oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);
- iii) edellytetäänkö luottolaitoksen osoittavan, jos riskipainotetuista omaisuuseristä enemmän kuin 35 prosenttia tai liiketoimien lukumäärästä enemmän kuin 30 prosenttia jää sisäisen mallin menetelmän ulkopuolelle kolmen vuoden jakson jälkeen, että joko jäljellä olevia liiketoimityyppejä ei voida mallintaa puuttuvien kalibrointitietojen vuoksi tai että standardimenetelmän mukaisesti käsitellyt vastuut, joita käytetään, ovat riittävän konservatiiviset.

9. VASTUUARVON LASKEMINEN VASTAPUOLILUOTTORISKIN OSALTA (vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 ja 9 kohta)

EKP aikoo arvioida tarpeen vaatia vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 kohdan mukaiseen vastuuarvon laskelmaan korkeampaa α -kerrointa kuin 1,4 tapauskohtaisesti, mallin puutteista tai malliriskistä riippuen. Se katsoo lisäksi, että vakavaraisuusvalvonnassa α -kertoimella tulisi olla lähtökohtaisesti edellä mainitussa kohdassa säädetty arvo.

10. KESKUSVASTAPUOLIIN LIITTYVIEN VASTUIDEN KÄSITTELY
(vakavaraisuusasetuksen 310 artikla ja 311 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitosten käyttää vakavaraisuusasetuksen 310 artiklan mukaista käsittelyä kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuoleen liittyviin maksukyvyttömyysrahaston osuuksiin siinä tapauksessa, ettei keskusvastapuoli enää täytä vakavaraisuusasetuksen 311 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. EKP voi tarkistaa periaatteitaan Baselin komitean lopullisten standardien tultua voimaan 17. tammikuuta 2017.

EKP:n mielestä on lisäksi tarkoituksenmukaista, ettei laitoksille anneta vakavaraisuusasetuksen 311 artiklan 3 kohdan nojalla enempää kuin kolme kuukautta aikaa muuttaa tiettyyn keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden käsittelyä silloin, kun saadaan tieto siitä, ettei kyseinen keskusvastapuoli enää täytä toimilupa- ja hyväksyntäedellytyksiä.

11. TODENNÄKÖISEN TAPPIOLUVUN LASKEMINEN (vakavaraisuusasetuksen 366 artiklan 4 kohta)

EKP:n mielestä lisäkerroin vakavaraisuusasetuksen 364 ja 365 artiklassa tarkoitetun pääomavaatimuksen laskemista varten tulisi laskea kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen perusteella ja 366 artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten mukaisesti.

Luku 4 Suuret asiakasriskit

1. Tässä luvussa esitetään suurten asiakasriskien käsittelyä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettava lainsäädäntökehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen neljännessä osassa.
3. SUURIA ASIAKASRISKEJÄ KOSKEVIEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN
(vakavaraisuusasetuksen 395 ja 396 artikla)

Jos luottolaitosten vastuut ylittävät poikkeuksellisesti 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, EKP aikoo myöntää laitoksille 396 artiklan 1 kohdan nojalla määrääjän, jonka kuluessa niiden on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii erityisesti, onko asian välitön korjaaminen mahdollista vai ei. Jos välitön korjaaminen ei ole mahdollista, EKP pitää aiheellisenä asettaa määrääjän, johon mennessä nopea korjaaminen on tehtävä. Luottolaitoksen edellytetään lisäksi osoittavan, ettei ylärajan noudattamatta jättäminen johdu normaalin luottoriskinoton tavanomaisista käytännöistä. EKP ei pidä kuitenkaan

aiheellisenä sallia edes 396 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa, että riskit ylittävät 100 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

Luku 5

Maksuvalmius

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet maksuvalmiutta ja maksuvalmiusraportointia koskevien vaatimusten täyttämistä.
2. Maksuvalmius- ja raportointivaatimuksia koskeva lainsäädäntökehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61, jossa säädetään EU:ssa sovellettava maksuvalmiusvaatimus sekä täsmennetään maksuvalmiuspuskurin luomista ja likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten laskentaa koskevia edellytyksiä. Delegoitua asetusta alettiin soveltaa 1. lokakuuta 2015.
3. **MAKSUVALMIUSVAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN** (vakavaraisuusasetuksen 414 artikla)

EKP aikoo sallia vakavaraisuusasetuksen 414 artiklassa säädetyin edellytyksin ja tapauskohtaisesti, että ilmoituksia tehdään harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä), jos laitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä 413 artiklan 1 kohdassa pysyvän varainhankinnan vaatimusten osalta asetettua yleistä velvollisuutta stressikausina. EKP ei aio kuitenkaan sallia, että ilmoituksia tehdään harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä), jos luottolaitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdassa tai maksuvalmiusvaatimuksista annetussa asetuksessa asetettua maksuvalmiusvaatimusta.

EKP huomauttaa, että luottolaitosten edellytetään tavallisesti täyttävän maksuvalmiusvaatimusta ja pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevat raportointivaatimukset jatkuvasti. Näiden vaatimusten lisäksi EKP voi likviditeettikriisin sattuessa harkita asettavansa merkittävälle luottolaitoksille lisää raportointivaatimuksia YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan j alakohdan nojalla.

4. **RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN ULOSVIRTAUKSET** (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla)

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklaan perustuvaa erilaista käsittelyä voidaan soveltaa luottolaitosryhmän sisäisiin ulosvirtauksiin tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Tarkemmin sanottuna tällaista käsittelyä voidaan soveltaa luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuviin ulosvirtauksiin ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan nojalla tapauksissa, joissa

vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia ei ole myönnetty tai ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin laitoksiin.

Vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 kohtaan perustuvaa arviointia samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten osalta suorittaessaan EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- i) Sen arvioimiseksi, onko 30 seuraavan päivän aikana syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että sopimuksen peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako saajapuoli vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimukseen sovelletaan alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että kyseisen järjestelyn tai sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvä sisäänvirtaus otetaan asianmukaisesti huomioon saajapuolena olevan laitoksen vararahoitussuunnitelmassa.
- iii) Sen arvioimiseksi, soveltaako tallettaja vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa talletukseen sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaa varten alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaa sovellettaessa osoitusta siitä, ettei vastaavia talletuksia oteta huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

Tällaisen vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 9 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 ja 2 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten osalta suorittamiseksi EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- i) Sen arvioimiseksi, onko likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiriskiprofiili matala, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne kykenevät täyttämään maksuvalmiusvaatimuksensa. Etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen tulisi toimittaa vaatimusten täyttämiseksi vaihtoehtosuunnitelma osoittaakseen, miten se aikoo täyttää täyden käyttöönoton jälkeiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos etuoikeutettua kohtelua ei myönnettäisi.
- ii) Luottolaitosten edellytetään osoittavat samassa yhteydessä, että niin likviditeetin tarjoajan kuin likviditeetin saajan likviditeettiprofiili on moitteeton. Tämä osoitetaan seuraavasti:

- a) Jos maksuvalmiusvaatimusta on sovellettu käytössä olevan lainsäädännön nojalla, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan ja että etuoikeutetun kohtelun vaikutus ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetty mahdollinen vapautus otetaan huomioon etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassa.
- b) Vaihtoehtoisesti, jos maksuvalmiusvaatimus ei ole ollut käytössä koko vuoden ajan ja jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos molempien laitosten maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuisiksi.

Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää niin kutsutun Short-Term Exercise -tiedonkeruun perusteella saaduilla tiedoilla.

- iii) EKP edellyttää osoitusta siitä, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä likviditeetin saajayhteisön että likviditeetin antajayhteisön ylinterin hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- iv) Sen arvioimiseksi, otetaanko likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa, EKP edellyttää osoitusta siitä, että likviditeetin antajayhteisö seuraa säännöllisesti vastapuolen likviditeettiasemaa sen päivittäinen likviditeettiasema mukaan lukien. Seuranta voidaan toteuttaa tarjoamalla vastapuolelle tarvittaessa pääsy päivittäisen ja muun säännöllisen seurannan järjestelmiin, jotka likviditeetin saajayhteisö ja likviditeetin antajayhteisö ovat perustaneet konsolidoidusti ja laitoskohtaisesti.

Vaihtoehtoisesti luottolaitosten edellytetään osoittavan, miten osallistuvien yhteisöjen likviditeettiasemia koskeva säännöllinen tietojenvaihto tapahtuu (toimittavatko ne esimerkiksi toisilleen likviditeetin päivittäiset seurantaraportit).

5. RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN SISÄÄNVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla)

EKP haluaa myös sallia ryhmän sisäisten sisäänvirtausten erilaisen käsittelyn vakavaraisuusasetuksen 425 artiklassa ja komission delegoidun asetuksen (EU)

2015/61 34 artiklassa asetetuina edellytyksinä ja tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten erilaista käsittelyä voidaan harkita, jos maksuvalmiusvaatimuksen osalta ei ole myönnetty vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia tai jos ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin laitoksiin.

Tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1 kohtaan perustuvan arvioinnin samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten osalta suorittaessaan EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- i) Sen arvioimiseksi, onko syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimukseen ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajayhteisö voisi
 - a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismuutoksia;
 - c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako vastapuoli vakavaraisuusasetuksen 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että vastaavat luottojärjestelyistä tai likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset otetaan huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.
- iii) Likviditeetin antajayhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuuden arvioimiseksi luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että se täyttää seuraavat kriteerit:
 - a) Jos maksuvalmiusvaatimusta jo sovelletaan senhetkisen lainsäädännön nojalla: osoitus siitä, että luottolaitos on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajayhteisön edellytetään ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.
 - b) Jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia: osoitus siitä, että luottolaitos on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa

laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos laitoksen maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuiseksi.

Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää Short-Term Exercise -hankkeesta saaduilla tiedoilla.

Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita laitoksia koskevien päätösten osalta EKP:n arviointi suoritetaan vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- i) Sen arvioimiseksi, onko 30 seuraavan päivän aikana syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimukseen ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajayhteisö voisi
 - a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismuutoksia;
 - c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- ii) Likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiprofiilin pieniriskisyyden arvioimiseksi molempien laitosten edellytetään osoittavan, että ne kykenevät täyttämään maksuvalmiusvaatimuksensa. Etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen edellytetään toimittavan vaatimusten täyttämistä vaihtoehtosuunnitelman osoittaakseen, miten se aikoo täyttää täyden käyttöönoton jälkeiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos etuoikeutettua kohtelua ei myönnetä. Likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuuden arvioimiseksi luottolaitosten edellytetään osoittavan seuraavat seikat:
 - a) Jos maksuvalmiusvaatimusta jo sovelletaan senhetkisen lainsäädännön nojalla: osoitus siitä, että luottolaitokset ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajayhteisön edellytetään ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan

nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.

- b) Jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia: osoitus siitä, että luottolaitokset ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos molempien laitosten maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuiseksi.

Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää edellä mainitun Short-Term Exercise -tiedonkeruun perusteella saaduilla tiedoilla.

- iii) Sen arvioimiseksi, onko ryhmään kuuluvien yhteisöjen välillä oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat käyttämätöntä luotto- tai likviditeettilimiittä, EKP edellyttää osoitusta siitä, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä likviditeetin antajayhteisön että likviditeetin saajayhteisön ylinter hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- iv) Sen arvioimiseksi, otetaanko likviditeetin saajayhteisön likviditeettiriskiprofiili asianmukaisesti huomioon likviditeetin antajayhteisön likviditeettiriskin hallinnassa, EKP edellyttää osoitusta siitä, että likviditeetin antajayhteisö ja likviditeetin saajayhteisö seuraavat säännöllisesti vastapuolen likviditeettiasemaa sen päivittäinen likviditeettiasema mukaan lukien. Seuranta voidaan toteuttaa tarjoamalla tarvittaessa pääsy päivittäisen ja muun säännöllisen seurannan järjestelmiin, jotka likviditeetin saajayhteisö ja likviditeetin antajayhteisö ovat perustaneet laitoskohtaisella ja konsolidoidulla tasolla. Vaihtoehtoisesti luottolaitosten edellytetään osoittavan, miten osapuolten likviditeettiasemia koskeva säännöllinen tietojenvaihto tapahtuu (toimittavatko ne esimerkiksi toisilleen likviditeetin päivittäiset seurantaraportit).

6. LAITOSTEN LIKVIDIEN VAROJEN HAJAUTTAMINEN (asetuksen 2015/61 8 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo asettaa luottolaitoksille tapauskohtaisesti rajoituksia tai vaatimuksia varmistaakseen, että niiden hallussa olevat likvidit varat hajautetaan, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa säädetään. EKP arvioi kunkin tapauksen yhteydessä varojen keskittymistä koskevat raja-arvot jokaisessa likvidien varojen luokassa ja keskittyy erityisesti katettuihin joukkolainoihin, jos niiden yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvonleikkaukset.

Jos laitoksen katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvonleikkaukset, hajauttamisvaatimus tulisi huomioida SREP-arvioinnissa ja panna täytäntöön mahdollisesti SREP-päätöksellä, joka tarkistetaan vuosittain.

7. LIKVIDIEN VAROJEN HALLINTA (asetuksen 2015/61 8 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo sallia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sen, että luottolaitokset yhdistelevät saman asetuksen 8 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menettelytapoja konsolidointiryhmän tasolla tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla, jos niille on myönnetty laitoskohtainen vapautus maksuvalmiudesta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla. Laitoksille voidaan myös antaa lupa yhdistää molemmat menettelytavat yksittäisen laitoksen tasolla edellyttäen, että ne pystyvät selittämään, miksi menettelytapojen yhdistäminen on tarpeen.

8. VALUUTTAEPÄTASAPAINOT (asetuksen 2015/61 8 artiklan 6 kohta)

EKP saattaa asettaa valuuttaepätasapainojen vuoksi rajoituksen likviditeetin nettoulosvirtauksille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan nojalla. Tällaisessa tapauksessa suoritettavassa arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täytyykö vähintään yksi seuraavista seikoista:

- i) luottolaitos on ilmoittanut (vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyn) merkittävän valuutan määräisiä positioita, jotka eivät ole vapaasti vaihdettavissa ja/tai joiden osalta sovelletaan pääoman vapaan liikkuvuuden rajoituksia ja joiden aiheuttamaa valuuttariskiä vastaan laitoksella ei ole lupa suojautua täydellisesti.
- ii) luottolaitos ilmoittaa merkittävien valuuttojen määräiset likviditeetin ulosvirtaukset, siten kuin ne määritellään vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

9. ERITTÄIN LAADUKKAITA KATETTUJA JOUKKOLAINOJA KOSKEVAT ARVONLEIKKAUKSET (asetuksen 2015/61 10 artiklan 2 kohta)

EKP ei aio tämänhetkisten empiiristen tietojen perusteella määrätä yli 7 prosentin suuuruisia arvonleikkauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetuista erittäin laadukkaista katetuista joukkolainoista.

10. TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN KATTAMIIN VÄHITTÄISTALLETUksiIN SOVELLETTAVA KERROIN (asetuksen 2015/61 24 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitokselle luvan kertoa kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien talletusten määrän 3 prosentilla konsolidointitasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohdan nojalla, mikäli luottolaitos kykenee osoittamaan, että

- i) kolmannessa maassa sijaitseva talletusten vakuusjärjestelmä vastaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 1 kohdassa lueteltuja järjestelmiä ja täyttää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan a–c alakohdassa luetellut tai Baselin komitean standardin¹⁷ 78 kohdassa määritellyt edellytykset.

11. KORKEAMMAT ULOSVIRTAUSASTEET (asetuksen 2015/61 25 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo määrätä valvonnassa sovellettavat ulosvirtausasteet komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohdan nojalla erityisesti silloin, kun

- i) empiiristen tietojen mukaan tiettyjen vähittäistalletusten osalta havaittu todellinen ulosvirtausaste on korkeampi kuin kyseisessä asetuksessa riskisemmille vähittäistalletuksille asetetut ulosvirtausasteet;
- ii) tietyt laitokset laativat aggressiivisia markkinointiperiaatteita, jotka aiheuttavat riskin niiden likviditeettiasemalle ja järjestelmäriskin varsinkin siksi, että ne voivat laukaista riskisempiä talletusmuotoja koskevien markkinakäytäntöjen muutoksen.

12. ULOSVIRTAUKSET, JOILLA ON RIIPPUVUUSSUHDE SISÄÄNVIRTAUSTEN KANSSA (asetuksen 2015/61 26 artikla)

Jos laitoksilla on ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia, EKP aikoo antaa niiden laskea vastaavat ulosvirtaukset ilman niistä riippuvia sisäänvirtauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan nojalla, mikäli seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät:

- i) Toisistaan riippuvat sisään- ja ulosvirtaukset eivät kuulu raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
- ii) Ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta ei esitetä muulla tavoin laitoksen vakavaraisuusvaatimuksessa kahdenkertaisen laskennan välttämiseksi.
- iii) Näytön tällaisesta lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvasta sitoumuksesta antaa laitos.
- iv) Asetuksen 26 artiklan c alakohdan i alakohdassa sovellettaessa toisistaan riippuvia sisään- ja ulosvirtauksia voi syntyä saman päivän aikana, mutta tällöin tulisi ottaa huomioon maksujärjestelmässä tapahtuvat viivästykset, jotka saattavat estää 26 artiklan c alakohdan i alakohdan mukaisen edellytyksen täyttymisen, sekä 26 artiklan c alakohdan ii alakohdan mukaiset toisistaan riippuvat sisään- ja ulosvirtaukset.
- v) Asetuksen 26 artiklan c alakohdan ii alakohdan mukaisissa tapauksissa sovellettavassa laissa, asetuksessa tai sopimuksessa määritellään

¹⁷ <http://www.bis.org/publ/bcbs238.pdf>

selkeästi valtioneuvoston ja sisäänvirtausten ajoitus. Senhetkisiä maksukäytäntöjä ei pidetä riittävinä tämän edellytyksen täyttämiseksi.

13. ERIKOISTUNEET LUOTTOLAITOKSET (asetuksen 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohta)

EKP:n mielestä on tarkoituksenmukaista, että erikoistuneet luottolaitokset saavat eri kohtelun sisäänvirtaustensa hyväksymisen osalta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tämä tarkoittaa seuraavaa:

- i) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan leasing- ja myyntilaskuliiketoimintaa, voidaan vapauttaa kokonaan sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.
- ii) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan moottoriajoneuvohankintojen rahoittamista ja kuluttajaluototusta, siten kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/48/EY,¹⁸ voivat soveltaa sisäänvirtauksiin korkeampaa, 90 prosentin ylärajaa.

EKP:n mielestä ainoastaan luottolaitokset, joiden liiketoimintamalli vastaa täysin yhtä tai useampaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyä toimintaa, voivat odottaa saavansa etuoikeutettua kohtelua.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii myös, onko liiketoiminnan likviditeettiriskiprofiili alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- i) Sisäänvirtausten ajoituksen tulisi täsmätä ulosvirtausten ajoituksen kanssa; EKP tutkii tässä yhteydessä erityisesti seuraavat seikat:
 - a) Sisään- ja ulosvirtaukset, joihin ei sovelleta ylärajaa tai sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, käynnistetään tiettyjen vastapuolten antamalla yhdellä päätöksellä tai yhdellä päätössarjalla, ja ne eivät kuulu raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
 - b) Vapautetut sisään- ja ulosvirtaukset koskevat toisiaan lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen on esitettävä todiste tästä sitoumuksesta. Jos vapautetun sisäänvirtauksen aiheuttaa sopimukseen perustuva sitoumus, luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että sitoumuksen voimassaoloa on jäljellä yli 30 päivää. Jos liiketoiminnassa ei voida osoittaa sisään- ja ulosvirtausten välistä yhteyttä liiketoimikohtaisesti, vapautusta hakevien luottolaitosten tulisi vaihtoehtoisesti toimittaa maturiteettitaulukot, jotka osoittavat sisään-

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

ja ulosvirtausajankohdat 30 päivän aikana vähintään vuoden kattavalta ajanjaksolta.

- ii) Yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalleteuksilla. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä erityisesti, onko vähittäistalleteuttajien talletusten osuus yli 5 prosenttia laitoksen kokonaisveloista ja onko yksittäisen laitoksen pääasiallisen toiminnan osuus yli 80 prosenttia sen taseen loppusummasta. Jos laitokset harjoittavat yksittäisen laitoksen tasolla monia erilaisia liiketoimintoja, joihin sisältyy yksi tai useampi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 tai 4 kohdassa mainituista toiminnoista, 90 prosentin ylärajan piiriin katsotaan kuuluvan ainoastaan sisäänvirtaukset, jotka vastaavat 33 artiklan 4 kohdan mukaisia toimintoja. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä myös, ovatko 33 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaiset laitoksen toiminnot yhdessä tarkasteltuina yksittäisen laitoksen tasolla yli 80 prosenttia laitoksen taseen loppusummasta. Laitoksen edellytetään osoittavan, että sillä on käytössä raportointijärjestelmä, jolla tällaiset sisään- ja ulosvirtaukset ovat jatkuvasti tarkasti määritettävissä.
- iii) Poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.

EKP aikoo lisäksi tutkia, ovatko ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset konsolidointitasolla suuremmat kuin samasta erikoistuneesta luottolaitoksesta peräisin olevat ulosvirtaukset, ja että niillä ei voida kattaa muuntyyppisiä ulosvirtauksia.

Luku 6

Pääomavaatimuksia ja raportointia koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä luvussa esitetään vakavaraisuusasetuksen siirtymäsäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Säännökset vakavaraisuusvaatimuksia koskevista siirtymäjärjestelyistä esitetään vakavaraisuusasetuksen kymmenennessä osassa.
3. **KATETTUIHIN JOUKKOLAINOIHIN LIITTYVÄT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET** (vakavaraisuusasetuksen 496 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo olla soveltamatta ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen ja vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin sovellettavaa 10 prosentin rajoitusta 31. joulukuuta 2017 asti edellyttäen, että molemmat 496 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

4. BASEL I -LATTIAT (vakavaraisuusasetuksen 500 artikla)

EKP aikoo antaa vakavaraisuusasetuksen 500 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttävien luottolaitosten korvata 500 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määrän (Basel I -lattian) 500 artiklan 2 kohdassa säädetyllä vaatimuksella (joka perustuu vakavaraisuusasetuksen standardimenetelmiin). Kaikissa muissa tapauksissa EKP arvioi 500 artiklan 5 kohdan nojalla tehdyt hakemukset tapauskohtaisesti vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen vaatimusten perusteella ja varmistaen, että vakavaraisuusasetus pannaan täytäntöön harkiten.

Luku 7

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

1. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusdirektiivin 21 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa kuvattujen pysyvästi keskuslaitokseen liittyvien luottolaitosten ei edellytetä täyttävän kansallisessa lainsäädännössä, jolla pannaan täytäntöön vakavaraisuusdirektiivin 10 ja 12 artiklan ja 13 artiklan 1 kohta, säädetyjä toimilupavaatimuksia, mikäli EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

Luku 8

Määräosuuksien hankintaehdotusten arviointia koskevat määräajat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet luottolaitoksista hankittujen määräosuuksien arviointia koskevista vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 ja 7 kohdan erityissäännöksistä.
2. EKP aikoo säilyttää joustavan asenteen tapauksissa, joissa 22 artiklaan perustuvan arvioinnin täydentämiseksi tarvitaan lisätietoja, ja se aikoo pidentää tapauskohtaisesti määräosuushakemuksen arviointijakson keskeytystä 20 työpäivästä enintään 30 työpäivään vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 kohdassa säädetyin edellytyksin. Jos direktiivin 22 artiklan 3 ja 4 kohtaan sisältyvät kriteerit täyttyvät, EKP katsoo, että arviointijakson keskeytys voidaan pidentää aina 30 päivään, mikäli pidentäminen on mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla ja erityisolosuhteet eivät muuta edellytä.

Enintään kolmen kuukauden pituisen ajan tulisi pääsääntöisesti riittää ehdotetun hankinnan loppuun saattamiseksi sulkematta kuitenkaan pois mahdollisuutta pidentää tätä aikaa vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 7 kohdan nojalla. Mahdolliset pidennykset arvioidaan tapauskohtaisesti.

Luku 9

Hallinto- ja ohjausjärjestelyt sekä vakavaraisuusvalvonta

1. Tässä luvussa esitetään luottolaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelyihin ja vakavaraisuusvalvontaan sovellettavia erityissäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.

2. Sovellettava lainsäädäntö- ja sääntelykehys asetetaan vakavaraisuusdirektiivin VII osastossa (ja siihen sisältyvien säännösten kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä) ja sovellettavissa EPV:n ohjeissa.

3. **RISKIKOMITEAN JA TARKASTUSKOMITEAN YHDISTÄMINEN**
(vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohta)

EKP katsoo, että kaikilla merkittävillä valvottavilla ryhmillä tulisi olla erilliset riski- ja valvontakomiteat emoyrityksen tasolla tai korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP katsoo, että CRV IV:n 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ei-merkittävä laitos voi yhdistää riski- ja tarkastuskomitean tytäryrityksen tasolla. Huomautettakoon, että laitoksen nimeäminen ei-merkittäväksi 76 artiklan 3 kohdan nojalla eroaa YVM-asetuksen 6 artiklan säännöksestä, jonka nojalla luottolaitos luokitellaan merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi. EKP arvioi luokituksen tapauskohtaisesti.

Tässä arvioinnissa – ja ainoastaan 76 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi – EKP pitää kyseisen artiklan yhteydessä luottolaitosta merkittävänä, jos vähintään yksi seuraavista seikoista ilmenee:

- i) joko laitoskohtaisesti tai konsolidoidusti lasketut luottolaitoksen varat ovat vähintään 5 miljardia euroa;
- ii) luottolaitos on määritetty ”muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi” (O-SII);
- iii) kriisinsuoritusviranomainen on havainnut kriittisiä toimintoja tai kriittisiä yhteisiä palveluja ja harkitsee käyttävänsä laitokseen kriisinsuoritusvälineitä hallitun likvidaation sijasta;
- iv) luottolaitos on laskenut liikkeeseen säännellyillä markkinoilla noteerattuja haltijaosakkeita;
- v) luottolaitoksen luokittelu 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi merkittäväksi laitokseksi on laitoksen sisäisen organisaation sekä sen toimintojen luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta perusteltua.

4. **YLIMÄÄRÄINEN LIIKKEENJOHTOON OSALLISTUMATTOMAN JOHTAJAN TEHTÄVÄ** (vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille tapauskohtaisesti luvan hoitaa lisäksi yhtä ylimääräistä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- i) työskenteleekö henkilö kokoaikaisesti vai toimivan johdon toimeksiannosta;
- ii) onko henkilöllä muita lisätehtäviä, kuten jäsenyys komiteoissa (henkilö on esimerkiksi valvottavan yhteisön tarkastus-, riski- palkitsemis- tai nimityskomitean puheenjohtaja);
- iii) onko yhtiö säännelty tai noteerattu, mikä on sen kansallisten liiketoimintojen tai kansalliset rajat ylittävien liiketoimintojen luonne, mitkä ovat sen konsernin sisäiset rakenteet ja onko niiden välillä synergioita;
- iv) saako henkilö jo etuoikeutettua kohtelua johtajana;
- v) onko toimi vain väliaikainen eli lyhyempi kuin jäsenen koko toimikausi;
- vi) onko henkilöllä ylimmästä hallintoelimestä tai itse yrityksestä kokemusta, jonka ansiosta hän kykenee suorittamaan tehtävänsä perehtyneemmin ja tehokkaammin.

5. VALVONTATOIMENPITEIDEN SOVELTAMINEN LAITOKSIIN, JOILLA ON SAMANKALTAINEN RISKIPROFIILI (vakavaraisuusdirektiivin 103 artikla)

EKP:n mielestä samankaltaisia tai jopa samanlaisia II pilarin toimenpiteitä voidaan soveltaa vakavaraisuusdirektiivin 103 artiklan 1 kohdan ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan nojalla luottolaitoksiin, joilla on samankaltainen riskiprofiili. Toimenpiteet perustuvat tällaisten laitosten SREP-arvioinnin tuloksiin.

6. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA SILLOIN, KUN OSA RYHMÄSTÄ SIJAITSEE OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA (vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohta)

Kun emoyritys on rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EKP pitää tarkoituksenmukaisena hyväksyä, että jokin toinen toimivaltainen viranomaisen osallistumattomassa jäsenvaltiossa nimetään konsolidointiryhmän valvojaksi tai että EKP ottaa konsolidointiryhmän valvontavastuun joltakin toiselta viranomaiselta vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohdan nojalla ja tapauksen mukaan. Tällainen tilanne voi olla kyseessä silloin, kun vain yksi pieni laitos sijaitsee samassa osallistumattomassa jäsenvaltiossa, jossa holdingyhtiöllä on päätoimipaikka, mutta valtaosa ryhmästä - kuten merkittäviä luottolaitoksia - sijaitsee yhdessä tai useammassa osallistuvassa jäsenvaltiossa.

7. KAHDENVÄLINEN SOPIMUS OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA SIJAITSEVIEN LUOTTOLAITOSTEN VALVONNASTA

Jos emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen toimiluvan hyväksyneenä toimivaltaisena viranomaisena on EKP, se pyrkii osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemällään kahdenvälisellä sopimuksella ottamaan vastuun kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen, tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen valvonnasta siirtämällä tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen valvontavastuun vakavaraisuusdirektiivin 115 artiklan 2 kohdan nojalla.

8. YHTEISTYÖVELVOITTEET (vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artikla)

EKP on vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artiklan mukaisten yhteistyövelvoitteiden yhteydessä kiinnostunut saamaan mahdollisuuden tarkastaa muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yhteisöjä koskevat tiedot ja osallistumaan niihin liittyviin tarkastuksiin varsinkin silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen pyrkii tarkistamaan tietoja esimerkiksi paikalla tehtävin tarkastuksin.

9. RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA (vakavaraisuusdirektiivin 120 artiklan 1 kohta)

Koska EKP vastaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden konsolidoidusta valvonnasta, se pitää aiheellisena olla soveltamatta tällaisiin yhtiöihin vakavaraisuusdirektiiviä, mikäli niihin kohdistetaan vastaavaa ja erityisesti riskiperusteista valvontaa finanssikonglomeraattidirektiivin (FICOD) nojalla. EKP pitää sitä vastoin aiheellisena sisällyttää rahoitusalan sekaholdingyhtiöt pankkisektoria koskevien vakavaraisuusdirektiivin osien soveltamiseen siinä tapauksessa, että pankkisektori on merkittävin finanssiala, joilla tällaiset yhtiöt toimivat. Päätös siitä, kumpaa menettelytapaa sovelletaan, tehdään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen ja asiaan liittyvät delegoidut säädökset huomioon ottaen.

10. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohta)

Soveltaakseen vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella EKP saattaa lisäksi pitää aiheellisena edellyttää tapauskohtaisesti, että osallistuvaan jäsenvaltioon perustetaan rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö YVM-asetuksen nojalla ja vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin. Tällöin otetaan huomioon asiaankuuluvat delegoidut säädökset (12. joulukuuta 2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös siihen tehtyine mahdollisine muutoksineen).

11. PÄÄOMAN YLLÄPITÄMISSUUNNITELMAT (vakavaraisuusdirektiivin 142 artikla)

EKP aikoo sallia jonkin verran joustoa vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan nojalla esitettävän pääoman ylläpitämissuunnitelman osalta. EKP katsoo, että saattaa olla hyvä pyytää lisätietoja ja ottaa huomioon pankin oma tilanne ja pankin toimittaman pääomasuunnitelman sisältö. EKP päättää tapauskohtaisesti pääomapuskureiden parantamisaikataulun. Pääsääntönä kuitenkin on, ettei se saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. Voi olla myös mahdollista, että EKP ryhtyy vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 4 kohdassa säädetyn kaltaisiin ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohtaan perustuviin toimenpiteisiin, jos se katsoo, ettei suunnitelma puutteidensa vuoksi auta laitosta säilyttämään tai hankkimaan riittävästi pääomaa, jotta se voisi täyttää yhteenlasketut puskurivaatimuksensa tarkoituksenmukaisessa ajassa. Sen jälkeen, kun havainto pääoman täyttämättä jättämisestä on tehty, pääoman ylläpitämissuunnitelma tulisi joka tapauksessa toimittaa EKP:lle vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 1 kohdassa säädetyssä ajassa.

Osa III

EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa

Tässä osassa esitetään EKP yleinen kanta siihen, miten tiettyjä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää lisätoimenpiteitä tai -arviointia vaativissa tapauksissa. EKP antaa tästä ohjeistusta ja mahdollisesti myös yksityiskohtaisempia ehtoja sääntelyn tulevan kehityksen tai lisäarvioinnin perusteella ja tekee myös tarvittaessa yhteistyötä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän osan tarkoituksena on tuoda esiin EKP:n kanta ennen erityisten periaatteiden ja ehtojen laatimista.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksista myönnettävät vapautukset

1. MAKSUVALMIUSVAATIMUKSISTA VAPAUTTAMINEN
VAKAVARAISSUUSDIREKTIIVIN 86 ARTIKLAN MUKAISILLA TOIMENPITEILLÄ
(vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 5 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo käyttää vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja määrittää kyseisen vaihtoehdon ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohdan mukaisen vaihtoehdon käyttöä koskevat periaatteet. Se voi myös laatia yksityiskohtaisempia ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä asioita arvioituaan.

2. ALAKONSOLIDOINTIRYHMÄN TASOLLA HARJOITETTAVA VALVONTA
(vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 5 kohta)

EKP:n mielestä on järkevää, että laitosten edellytetään täyttävän vakavaraisuusasetuksen mukaiset pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset alakonsolidointiryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla silloin, kun

- i) se on valvonnan kannalta perusteltua luottolaitoksen riskien erityisen luonteen tai pääomarakenteen vuoksi;
- ii) jäsenvaltiot ovat säätäneet kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toimintojen rakenteellista eriyttämistä pankkiryhmän sisällä.

EKP aikoo laajentaa periaatteitaan tältä osin, kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön.

3. SUHTEELLISEN KONSOLIDOINNIN SOVELTAMATTA JÄTTÄMINEN
(vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että vakavaraisuuden valvonnassa tulisi käyttää yleensä täyttä konsolidointia jopa silloin, kun emoyrityksen vastuu rajoittuu osuuteen, jonka se omistaa tytäryrityksen pääomasta, ja muiden osakkeenomistajien täytyy ja ne voivat täyttää vastuunsa, kuten vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohdassa säädetään. EKP aikoo arvioida periaatteitaan uudelleen vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa täsmennettävien kriteerien perusteella.

4. OMISTUSYHTEYKSIEN TAI MUIDEN KUIN VAKAVARAISUUSASETUKSEN 18 ARTIKLAN 1 JA 4 KOHDASSA TARKOITETTujen PÄÄOMAYHTEYKSIEN TAPAUKSESSA KÄYTETTÄVÄT KONSOLIDOINTIMENETELMÄT
(vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 5 kohta)

EKP:n mielestä vähemmistöomistuksen tapauksessa on hyvä käyttää mahdollisuuksien mukaan pääomaosuusmenetelmää yrityksestä saadut tiedot huomioon ottaen.

EKP ottaa myös huomioon komission delegoidun asetuksen, joka vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 nojalla annetaan, voidakseen laajentaa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

5. KONSOLIDOINTI HUOMATTAVAN VAIKUTUSVALLAN JA YHTEISEN JOHDON TAPAUKSISSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohta)

Jos luottolaitosten välillä on vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohdan a alakohdassa kuvattu huomattavan vaikutusvallan luoma yhteys, joka ei perustu omistus- tai muihin pääomayhteyksiin, EKP katsoo tämän vastaavan vähemmistöomistuksien tapausta, joten tällöin sovelletaan edellä 4 kohdassa kuvattuja periaatteita. EKP katsoo myös, että vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohdan b alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisen yhteisen johdon olemassaolo vastaa tytäryritysten tapausta. Tällöin tulisi siis soveltaa edellä määritettyä täyttä konsolidointia, jota edellytetään vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tytäryritysten osalta, sekä vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisia periaatteita.

EKP aikoo arvioida periaatteitaan uudelleen vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa täsmennettävien kriteerien perusteella.

6. OMAISUUSERIEN JA TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN ARVOSTAMINEN – IFRS-STANDARDIEN KÄYTTÖ VAKAVARAISSUUSVALVONNASSA (vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo määrittää vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa esitetyn vaihtoehdon käyttöä koskevat periaatteet saatuaan tulokset vaikutusarvioinnista, joka suoritetaan yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa.

Luku 2 Omat varat

1. VIRANOMAISTEN KRIISITILANTEISSA MERKITSEMIEN PÄÄMAINSTRUMENTTIEN HYVÄKSYTTÄVYYS (vakavaraisuusasetuksen 31 artikla)

EKP aikoo arvioida Euroopan pankkiviranomaisen kanssa tehtävän tiiviin ja oikea-aikaisen yhteistyön avulla, voidaanko ydinpääomaan sisällyttää viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemiä päämainstrumentteja vakavaraisuusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan nojalla, jos tulevaisuudessa ilmenee siihen tarve.

2. ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN (AT1) TAI TOISSIJAISEN PÄÄOMAN (T2) INSTRUMENTTIEN LUNASTAMINEN ENNEN KUIN LIIKKEESEENLASKUSTA ON KULUNUT VIISI VUOTTA (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohta)

EKP aikoo antaa vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan nojalla ja tapauskohtaisesti luvan lunastaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja ennen kuin liikkeeseenlaskusta on kulunut viisi vuotta. Se voi myös laatia lisää ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä tapauksia arvioituaan.

Luku 3 Pääomavaatimukset

1. SAAMISET JULKISYHTEISÖILTÄ JA JULKISOIKEUDELLISILTA LAITOKSILTA (vakavaraisuusasetuksen 116 artiklan 4 kohta)

EKP aikoo poikkeustapauksissa sallia sen, että saamia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan käsitellä kuten saamia siltä valtiolta tai niiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, joiden lainkäyttöalueella ne toimivat, mikäli se katsoo, etteivät saamiset eroa toisistaan riskin osalta valtion tai aluehallinnon ja

paikallisviranomaisten antaman asianmukaisen takauksen vuoksi. EKP aikookin antaa arvioitujen tapausten perusteella tiedoksi luettelon hyväksyttävistä julkisyhteisöistä ja julkisoikeudellisista laitoksista.

2. ASUIN- JA LIIKEKIINTEISTÖVAKUUDELLISIIN VASTUISIIN SOVELLETTAVAT RISKIPAINOT JA TAPPIO-OSUUDET (vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 2 kohta ja 164 artiklan 4 kohta)

Osallistuvien jäsenvaltioiden kiinteistömarkkinat poikkeavat toisistaan erilaisine piirteineen ja erilaisine riskeineen. Sen vuoksi on otettava käyttöön yhteiset menetelmät, joiden avulla EKP voi asettaa tarvittaessa vakavaraisuusasetuksen 125 artiklan 2 kohtaa ja 126 artiklan 2 kohtaa suurempia riskipainoja tai tiukempia hyväksyttävyysskriteerejä vastuille, joiden täytenä vakuutena on yhden tai useamman jäsenvaltion alueella sijaitsevia asuinkiinteistöjä ja liikekiinteistöjä.

Tällaisten menetelmien avulla tulisi myös voida asettaa 164 artiklan 4 kohtaa korkeampia vastuilla painotettujen keskimääräisten tappio-osuuksien (LGD) vähimmäisarvoja sellaisille asuin- ja liikekiinteistövakuudellisille vähittäisvastuille, jotka eivät ole jäsenvaltion alueella sijaitsevien keskushallintojen takaamia. Tällöin on täytettävä edellytykset, jotka asetetaan vakavaraisuusasetuksen 164 artiklan 5 kohdassa sekä vakavaraisuusasetuksen 164 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa.

Kyseiset vaihtoehdot voidaan ottaa täysin käyttöön vasta, kun edellä mainitut menetelmät on laadittu ja komissio on täsmentänyt vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 2 kohdassa asetettuja edellytyksiä vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla delegoidulla asetuksella. Rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien vuoksi näiden vaihtoehtojen käytön yhteydessä tehdään lisäksi läheistä yhteistyötä makrovakausvalvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa.

Kansallisesti jo käytössä olevat toimenpiteet otetaan huomioon alueiden sisällä sovellettavien menetelmien yhdenmukaistamiseksi.

Näistä säännöksistä laaditaan vuosittainen arviointi.

3. VASTAPUOLEN MAKSUKYVYTTÖMYYS (vakavaraisuusasetuksen 178 artiklan 2 kohdan d alakohta)

EKP aikoo määritellä eräänntyneen luottovelvoitteen olennaisuuskriteeriä koskevat periaatteensa asiasta annettavan komission delegoidun asetuksen perusteella 90 päivän kuluessa sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Kunnes periaatteet julkistetaan, EKP aikoo antaa kaikkien IRB-menetelmää käyttävien luottolaitosten jatkaa olennaisuuden arvioimista käytössä olevan kansallisen säännösten mukaisesti.

4. HYVÄKSYTTÄVÄT TAKAUKSEN LUONTEISEN LUOTTOSUOJAN TARJOAJAT (vakavaraisuusasetuksen 201 artikla ja 119 artiklan 5 kohta)

Jotta luottolaitokset voisivat kohdella vakavaraisuusasetuksen 201 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määriteltyjä rahoituslaitoksia takauksen luonteisen luottosuojan hyväksyttävänä tarjoajina, EKP pitää vakavaraisuusasetuksen määritelmän mukaisia rahoituslaitoksia hyväksyttävänä. Muiden rahoituslaitosten hyväksyttävyyttä arvioidaan tapauskohtaisesti niihin sovellettavien vakavaraisuusvaatimusten vankkuuden perusteella. EKP aikookin laatia lisää ehtoja, joissa täsmennetään, mitä vakavaraisuusvaatimuksia pidetään yhtä vankkoina kuin laitokseen sovellettavia vaatimuksia.

5. OPERATIIVINEN RISKI: OMIEN VAROJEN VAATIMUSTEN OSALTA KÄYTETTÄVÄ PERUSMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 315 artiklan 3 kohta) JA STANDARDIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 317 artikla)

Yritysten sulautumisen, yritystoston tai yksiköiden tai toimintojen myynnin tapauksissa EKP aikoo käyttää molempia vaihtoehtoja, jotka kussakin artiklassa esitetään, niissä säädetyin edellytyksin. Se aikoo myös määrittää vaihtoehtojen käyttötapoja ja laatia mahdollisesti yksityiskohtaisempia ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä asioita arvioituaan.

6. NETTOUTTAMINEN (MARKKINARISKI) (vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohta)

Salliakseen vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välisen nettouttamisen EKP aikoo määrittää periaatteet ja laatia mahdollisesti ehtoja, jotka koskevat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa ja perustuvat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdan nojalla annettaviin EPV:n ohjeisiin.

7. VASTUUN ARVONOIKAISURISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET (vakavaraisuusasetuksen 382 artiklan 4 kohdan b alakohta)

Kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön, EKP aikoo arvioida vakavaraisuusasetuksen 382 artiklan 4 kohdan b alakohdan osalta mahdollisuutta vaatia rakenteellisesti eriytettyjen laitosten välisten ryhmän sisäisten liiketoimien sisällyttämistä vastuun arvonokaisua koskeviin omien varojen vaatimuksiin.

Luku 4

Suuret asiakasriskit

1. RYHMÄN SISÄISIIN VASTUIHIN LIITTYVIEN SUURTEN ASIAKASRISKIEN RAJOITTAMINEN RAKENNETOIMENPITEIDEN NOJALLA (vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 6 kohta)

Kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön, EKP aikoo arvioida, tuleeko vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 6 kohdan mukaisia suurten asiakasriskien alle 25 prosentin suuruisia rajoja soveltaa, ja miten niitä sovelletaan rakennetoimenpiteiden tapauksessa. Tämän säännöksen kansalliset täytäntöönpanosäännökset pysyvät siis käytössä siihen asti, kunnes EKP on määritellyt yhteisen menettelytavan.

Luku 5

Maksuvalmius

1. LIKVIDITEETIN ULOSVIRTAUKSET (vakavaraisuusasetuksen 420 artiklan 2 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo arvioida sovellettavien ulosvirtausasteiden kalibroinnin sen jälkeen, kun valvojan arviointiprosessiin sisältyvä Short-Term Exercise -tiedonkeruu on toteutettu ja kun se on ottanut huomioon komission delegoidun asetuksen 2015/61 23 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisen arvioinnin.